گلدستۂ قادری

شاعرِ اسلام

محمد منشاء قادری

ناشر

اشفاق اسلامک ریسرچ سنٹر

جامعہ عزیزیہ نزد پل بازار، ساہیوال

0300-7830059

اسلامک کتاب ریسرچ سینٹر

محمد شاہد منیر انصاری 03324141351

بسم اللہ الرحمن الرحیم

نظموں و نعتوں کا انمول مجموعہ

گلدستہ قادری

محمد منشاء قادری

ناشر
اشفاق اسلامک ریسرچ سینٹر
نزد جامعہ عزیزیہ پل بازار ساہیوال 0300-7830059

نام کتاب ---------- گلدستہ قادری

طابع ---------- محمد اشفاق

باہتمام ---------- عبدالرحمان عابد

طبع دوم ---------- فروری 2017ء

تعداد ---------- 1000

ناشر ---------- اشفاق اسلامک ریسرچ سینٹر

قیمت ---------- -/25 روپے

ملنے کے پتے

اسلامی کتب خانہ ڈاکخانہ بازار چیچہ وطنی ضلع ساہیوال 7467125 -0346

الحافظ اسلامک سنٹر، شاہین مارکیٹ وہاڑی۔ 0302-4962353

ساجد سی ڈی سنٹر، رینالہ خورد۔ 03006996910

محمد عباس مسجد قاضی رمضان والی، اوکاڑہ، 0306-4965421

حافظ ابو سفیان حمزہ، اڈہ رنگ شاہ، پاک پتن۔ 03007595002

المرکز بک سنٹر، بغداد روڈ، بہاول پور

اسٹاکسٹ

مکتبہ محمدیہ تذافی سنٹر الفضل مارکیٹ اردو بازار لاہور

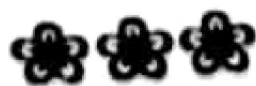
Mob.: 0300- 4826023,042-37114650

میری بات بن گئی ہے قرآن پڑھتے پڑھتے
ہوا اہل حدیث نبی کا فرمان پڑھتے پڑھتے

میری زندگی کا حاصل تیرے دیں کی سرفرازی
میں اسی لیے مسلماں میں اسی لیے نمازی
میں رہوں گا زندہ یارب یہ بیان کرتے کرتے
میری بات بن گئی ہے قرآن پڑھتے پڑھتے

میں نے بدعتوں کو چھوڑا منہ شرک سے ہے موڑا
سب چھوڑ کر جو میں نے رب سے تعلق جوڑا
گزرے گی اب تو زندگی تیری شان پڑھتے پڑھتے
میری بات بن گئی ہے قرآن پڑھتے پڑھتے

نہیں مانگتا میں کچھ میرے اللہ تجھ سے
چاہا تو چاہا واللہ میں نے یہی ہے تجھ سے
قدموں میں رکھنا مجھ کو یہ احسان کرتے کرتے
میری بات بن گئی ہے قرآن پڑھتے پڑھتے
میں نے دیکھی ساری دنیا میں نے دیکھے آستانے
بس سکون ڈھونڈنے کو دیکھے ہیں سب زمانے
جو ملا سکون آخر تیرا فرمان پڑھتے پڑھتے
میری بات بن گئی ہے قرآن پڑھتے پڑھتے
میری بات بن گئی ہے قرآن پڑھتے پڑھتے
ہوا اہل حدیث نبی کا فرمان پڑھتے پڑھتے

شان والا آیا ہے قرآن لے کر آیا ہے
میرے اللہ نے کتنا پیارا محبوب بنایا ہے
جب تلک یہ چاند تارے جھل ملاتے جائیں گے
تب تلک ہم نعت نبی سنتے سناتے جائیں گے
نعت محبوب خدا سنتے سناتے جائیں گے
توحید وسنت کا نعرۂ حق لگاتے جائیں گے
چار جانب ہم دیئے دیں کے جلاتے جائیں گے
تب تلک ہم راہِ خدا میں گردن کٹاتے جائیں گے
تم کرو قرآن کے پاروں کی تلاوتیں
وہ تمہاری قبر کی راہ جگمگاتے جائیں گے

میرے اللہ جیا نہیں ہور

میرے اللہ جیا نہیں ہور
جے توں بن جائیں منگتا اس دا آوے نہ تینوں تھوڑ
رزق تو اوہدا کھاویں بندیا
گیت کسے ہور دے تو گاویں بندیا
کمزوری ویکھ لئی کیڑی، دتا ای اوہنوں چھوڑ
میرے اللہ جیا نہیں ہور
اولاداں سب نوں اللہ عطاوندا
کیوں نہیں تینوں یقین ہے آوندا
اولاداں سب نوں اللہ عطاوندا
کیوں نہیں تینوں یقین ہے آوندا

مکھی بنا نہیں سکدا کوئی، جناں لا لے زور
میرے اللہ جیا نہیں ہور
شریک نہ اس دا بنا بیٹھیں توں
رب نہ کسے نوں بنا بیٹھیں توں
سب دا داتا عرشاں اتے، توں لبھدا پھریں لاہور
میرے اللہ جیا نہیں ہور
دور سمجھ کے کیوں جان دور ایں
شہہ رگ توں نیڑے رب غفور اے
ہر ویلے لبھدا سندا، مولا نوں پوڑیاں دی کی لوڑ
میرے اللہ جیا نہیں ہور
دفن توں اپنے ہتھیں کرنا ایں
کیوں توں اوہدے کولوں ڈرنا ایں

بگاڑ نہیں سکدا تیرا کوئی، رب کھچ لیندا جدوں ڈور
میرے اللہ جیا نہیں ہور
گدی نشیناں کی چھڈیا اے تیرا
ہر پاسوں تینوں پایا اے گھیرا
اجے وی موقع جان چھڑا، ایہی دین دے ٹھگ تے چور
میرے اللہ جیا نہیں ہور
ظفر سوالی سوہنے رب دا
قادری رب دا شکر ہے کردا
ہدایت دتی سوہنے رب نے، وتا سدھے راہ تے ٹور
میرے اللہ جیا نہیں ہور

فکرت آخرت

مکے جدوں ساہ مٹی دا میں ہونا اے
بہہ کے میرے کول پھر ساریاں نے رونا اے

اک دن ساہواں دی ایہہ ڈور ٹٹ جاوے گی
پھر ایس زندگی دی گل مک جاوے گی
ہو کے چپ چاپ بوہا اکھیاں دا ڈھونا اے
بہہ کے میرے کول پھر ساریاں نے رونا اے

گھر گھر گلاں میری موت دیاں ہونیاں
ویکھ ویکھ مینوں اکھاں سب دیاں رونیاں
کفن دے وچ مکھ اپنا لکونا اے
بہہ کے میرے کول پھر ساریاں نے رونا اے

اج سارے سجن تے بیلی چھڈی جانا واں
جہدے وچ رہندا ساں حویلی چھڈی جانا واں
اللہ جانے نال ساڈے اگے کی ہونا اے
بہہ کے میرے کول پھر ساریاں نے رونا اے
واری واری لوکاں مینوں کندھیاں تے چکنا
اوس ویلے گھر مینوں رکھ وی نہ سکنا
کناں وی بچاں آخر مٹی تھلے اونا اے
بہہ کے میرے کول پھر ساریاں نے رونا اے
مینوں اگے رکھ کے جنازہ میرا پڑھنا
چک کے جنازہ میرا قبراں نوں کھڑنا
کسے نہ جگانا پھر ایسی نیند سونا اے
بہہ کے میرے کول پھر ساریاں نے رونا اے

چک چک مینوں وچ قبر سلاون گے
بک بک مٹی پھر میرے اوتے پاون گے
منگ کے دعا مینوں کلے چھڈ آونا
بہہ کے میرے کول پھر ساریاں نے رونا اے
منکر تے نکیر جدوں قبر وچ آون گے
دس کیہڑا رب تیرا آ کے بلاون گے
آونا نہ جواب کوئی، ڈاہڈھا پچھتونا اے
بہہ کے میرے کول پھر ساریاں نے رونا اے
میں دوجی وار اس جگ وچ آونا نئیں
بہہ کے یاراں بیلیاں وچ ہساں ہسونا اے
بہہ کے میرے کول پھر ساریاں نے رونا اے

حشر وچ عمل جدوں تکڑی تے تلنے
چھم چھم ہنجو میری اکھیں وچوں ڈلنے
ہونی اوکھی گھڑی کسے کول نہ کھلونا اے
بہہ کے میرے کول پھر ساریاں نے رونا اے

درداں تے دکھاں قادری کیتا روگی اے
بھلنی نئیں مینوں جیویں زندگی میں بھوگی اے
مینوں پھر ستے نوں کسے نہ جگونا اے
بہہ کے میرے کول پھر ساریاں نے رونا اے
مکے جدوں ساہ مٹی دا میں ہونا اے
بہہ کے میرے کول پھر ساریاں نے رونا اے

میرے مدنی دی سیرت نوں اپنا لوؤ
سارے جگ نالوں مکھ بھانویں پرتا لوؤ

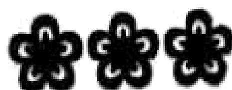
میرے محمدؐ مدنی دی کیا شان ہے
جس تے نازل ہویا رب دا قرآن ہے

نوری در آیا پھڑ کے لگام ہے
فلکیوں رل کے جنت نوں سجا لوؤ

جیہڑا غاراں چہ سہہ سہہ کے روندا رہیا
سارا مکہ ای جس نوں ستاوندا رہیا

خود سہہ فاقے اگے کھلاوندا رہیا
اس دے رب نوں تہجد چہ منوا لوؤ

جس نوں معراج دی شب جگایا گیا
انبیاء نوں صفاں وچ کھڑایا گیا
جس نوں کوثر دا ساقی بنایا گیا
نام اس دے غلاماں چہ لکھوا لوئے
چن سورج دے جس نوں تھلے آلا
سوہنا نبیاں دی صف چوں مصلے آلا
جس نوں کہندے جے اللہ دی صلے علیٰ
درود اس نوں زباناں تے لکھوا لوئے
میرے مدنی دی سیرت نوں اپنا لوئے
سارے جگ نالوں مکھ بھانویں پرتا لوئے

ساڈی قسمت پہ رب دی کتاب آ گئی
دیکھ رحمت کیویں بے حساب آ گئی

لوگو اللہ دا قرآن عظمت
ساری کائنات وچ بہت برکت والا
جیڈے مدنی نوں اوہ رحمت والا
لیلۃ القدر اترن نوں رات آ گئی

اس دے حافظ تے قاری دی کیا شان ہے
جس دے سینے دے اندر اللہ دا قرآن ہے
حشر دا دن تے خلقت پریشان ہے
بن کے ماں باپ لئی سوہنا تاج آ گئی

لوگو آدم نوں معافی لئی آیت ملی
ہزاراں آیتاں دی سانوں سعادت ملی
حشر دے دن سفارش شفاعت ملی
نور قبراں چہ بن ماہتاب آگئی

ساڈی قسمت پہ رب دی کتاب آگئی
ویکھ رحمت کیویں بے حساب آگئی

حمد باری تعالیٰ

پروردگارِ عالم تیرا ہی ہے سہارا
تیرے سوا جہاں میں کوئی نہیں ہمارا

نوح کا سفینا تو نے طوفان سے بچایا
مشکلوں کے وقت تو ہی بندوں کے کام آیا
مانگی خلیل نے جب تجھ سے دعا خدایا
آتش کو تو نے فوراً اک گلستان بنایا

تو نے سدا الٰہی بگڑی کو ہے سنوارا
تیرے سوا جہاں میں کوئی نہیں ہمارا

یونس کو تو نے مچھلی کے پیٹ سے نکالا
مشکلوں کے وقت تو نے ایوب کو سنبھالا

الیاس پر کرم کا تو نے کیا اجالا
ہے دو جہاں میں یا رب تیرا ہی بول بالا
تیرے سوا جہاں میں کوئی نہیں ہمارا

یوسف کو تو نے مولا دی قید سے رہائی
یعقوب کو دوبارہ شکل پسر دکھائی
بہتی ہوئی ندی میں موسیٰ کی راہ بنائی
تو نے صلیب سے بھی عیسیٰ کی جان بچائی
یا رب تیرے کرم کا کوئی نہیں کنارا
تیرے سوا جہاں میں کوئی نہیں ہمارا

المدد خدا المدد خدا

اے مجاہد دیں قرآن وحدیث سنائے جا
نغمہ محمدی تو جھوم کر سنائے جا

دو جہاں پہ چھائے جا دو جہاں پہ چھائے جا
ضرب حق لگائے جا ضرب حق لگائے جا

المدد خدا المدد خدا

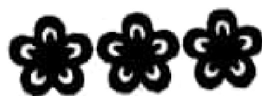
پرچم دیں اٹھا لے خدا کا آسرا
نبی کا فرمان ہے کہ حق پہ زندگی لٹا

حق پہ جان لٹائے جا حق پہ جان لٹائے جا
ضرب حق لگائے جا ضرب حق لگائے جا

المدد خدا المدد خدا

شکر کر خدا کا تو تجھ کو یہ دین ملا
نبی کی پاک حدیث ملی اور یہ قرآن ملا
سر کو تو جھکائے جا سر کو تو جھکائے جا
ضرب حق لگائے جا ضرب حق لگائے جا
المدد خدا المدد خدا

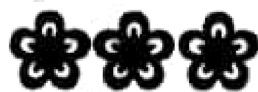
آئے جو رمضان تو روزوں کا اہتمام کر
کھا تو رب کی نعمتیں ذکر اس کا عام کر
ذکر تو سنائے جا ذکر تو سنائے جا
ضرب حق لگائے جا ضرب حق لگائے جا
المدد خدا المدد خدا

در پہ بلاؤ اللہ غنی

در پہ بلاؤ اللہ غنی بگڑی بناؤ اللہ غنی
میں تو تیرے در کا منگتا ہوں جھولی میری بھر دو اللہ غنی
ساری دنیا نے ٹھکرا دیا اپنا بناؤ اللہ غنی
بحر غموں میں کشتی میری پار لگاؤ اللہ غنی
رحمت والا حرم شریف آنکھوں کو دکھاؤ اللہ غنی
مجھے قرآن سنت کی راہ دکھلاؤ اللہ غنی

آرزو کرتا ہے قادری بھی
مدینہ دکھلاؤ اللہ غنی

شان عمر فاروق رضی اللہ عنہ

شاناں والا عمر جرار آ گیا
مدنی دا منگیا ہویا یار آ گیا

جس دیاں رب دے حبیب تانگاں رکھیاں
راہ جس دا تکن حضور دیاں اکھیاں

آیا اوہو دل دا قرار آ گیا
توڑوں چک ننگی تلوار آ گیا

کیڑیاں اداواں گھروں ٹر چلیا
پھردا پھراندا کس سنگ آ کے رلیا

دل وچ مدنی دا پیار آ گیا
بن کے نبی دا دیدار آ گیا

مکے دے امیراں نال کر اقرار چلیا
بن کے شکاری شکار کرن چلیا
نظر جان یار دا دیدار آ گیا
اکھاں وچ محبت دا خمار آ گیا
آیا ایہہ جوان لگا نعرہ تکبیر دا
ہر کسے نوں پتہ لگا مدنی دے وزیر دا
مدنی دی فوج دا سالار آ گیا
ساریاں صحابہ دا سنگھار آ گیا
شاناں والا عمر جرار آ گیا
مدنی دا منگیا ہویا یار آ گیا

نعت رسول مقبول ﷺ

حسن بے مثال ویکھ کے
آمنہ دا لال ویکھ کے

دائیاں سب حیران رہ گئیاں
اونٹنی دی چال ویکھ کے

حسیناں دے وی مان ٹٹ گئے
سعدیہ دا لال ویکھ کے

حلیمہ وی اے ناز پئی کرنے
محبت لازوال ویکھ کے

آپ تے قربان ہو گیا
حضرت بلال ویکھ کے

منکراں نوں موت پے گئی
آمنہ دا لال ویکھ کے

غار وی اے ناز پئی کرے
یار نال یار ویکھ کے

فرشتیاں مینوں کجھ وی نہ کہیا
مصطفیٰ دے نال ویکھ کے

حسن والے شرماں کھا گئے
آقا دا بلال ویکھ کے

رب نے کعبہ دتا بدل
یار دا خیال ویکھ کے

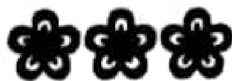
قادری وی اہل حدیث ہو گیا
اللہ دا قرآن ویکھ کے

حسن بے مثال ویکھ کے
آمنہ دا لال ویکھ کے

میرے لیے اللہ ہی کافی ہے

میری قسمت جگانے کو خدا کا نام کافی ہے
ہزاروں غم مٹانے کو خدا کا نام کافی ہے
غموں کی دھوپ ہو یا پھر ہوائیں تیز چلتی ہوں
میرے آشیانے کو خدا کا نام کافی ہے
خدا کا ذکر کرتا ہوں سکون قلب ملتا ہے
خدا کے اس دیوانے کو خدا کان کافی ہے
سلگتی آگ پر حبشی کے ہونٹوں سے صدا آئی
میری بگڑی بنانے کو خدام کا نام کافی ہے
خوشی ہو یا کوئی غم ہو خدا کا نام لیتا ہوں
کئی ایک غم مٹانے کو خدا کا نام کافی ہے۔

جو پوچھا کملی والے نے کہا صدیق اکبر نے
میرے سارے گھرانے کو خدا کا نام کافی ہے
یہی کہتا ہے محمدی بھی یہی سب لوگ کہتے ہیں
کہ اس سارے زمانے کو خدا کا نام کافی ہے
میری قسمت جگانے کو خدا کا نام کافی ہے
ہزاروں غم مٹانے کو خدا کا نام کافی ہے

نعت رسول ﷺ

زمین میلی نہیں ہوتی زمن میلا نہیں ہوتا
محمد کے غلاموں کا کفن میلا نہیں ہوتا

میرے آقا کی الفت تو بدن کو جگمگاتی ہے
مگر اہل محمد کا بدن میلا نہیں ہوتا

گرائے لاکھ کافر دھول پھولوں پر زمانے کی
مگر پھر بھی محمد کا چمن میلا نہیں ہوتا

جو ناموس رسالت کے لیے اپنی جانیں لٹاتے ہیں
کبھی بھی ان شہیدوں کا کفن میلا نہیں ہوتا

محبت کملی والے سے وہ جذبہ ہے سنو لوگو
یہ جس دل میں سما جائے وہ من میلا نہیں ہوتا

فرشتے چوم لیتے ہیں اتر کر آسمانوں سے
پڑھو صلے علیٰ مل کر دین میلا نہیں ہوتا
زمین میلی نہیں ہوتی زمن میلا نہیں ہوتا
محمد کے غلاموں کا کفن میلا نہیں ہوتا

ماں دی شان

بن جا ماں دا خدمتگار جے توں چاہنا ایں جنت جانا
بن جا تابعدار

پیار نال تکیں جے ماں دا چہرہ حج بن جائے گا جھلیا تیرا
حجاں جنیاں مرضی بنا لے آکھیا نبیاں دے سردار

ماں دی بجناں توں سیوہ کر لے ٹھنڈا ماں دا کلیجہ کر لے
اک واری ویکھ آزما کے توں وی کسے پاسوں نہ آوے ہار

جد وقت پیدائش دا آیا موت دے منہ وچ آپ نوں پایا
دو سال تینوں دودھ پلایا تیری کیڈی اے جانثار

حکیماں دے ول جانا ایں بندیا کناں پیسہ لانا ایں بندیا
کروا دعاواں ماں اپنی توں بھانویں جناں ایں بیمار

ٹھنڈا پیر نوں جے لگے چوٹ کلیجے ماں دے لگے
تیری خاطر ماں مر جاندی کیڈی اے وفادار
رات نوح پتر گھر نہ آوے ماں تیری نوں نیند نہ آوے
روے تے نالے دعاواں منگے دیندی اے رات گزار
ماں تیری نہ راضی ہوئی کدے نئیں ملنی تینوں ڈھوئی
خوش کر لے ماں اپنی نوں کر اوہدے نال پیار
ماں مر گئی تے یاد ستاونی ٹر گئی ماں پھر مڑ کے نئیں آونی
ماں دا پیار نہیں لبھناں تینوں پھر لویں سارے بازار
اج توں اپنی ماں نوں رواویں تویں روندا دنیا توں جاویں
ظفر دی گل نہ کدی بھلاویں رہنا نہیوں ادھار
بن جا ماں دا خدمتگار

اللہ دے در آ

اللہ دے در تے آ، تے ویکھی تینوں رنگ لگ جان گے

من لے میری تو صلاح تے ویکھی تینوں رنگ لگ جان گے

اللہ رحیم ہے بڑا کریم ہے

رو کے رب نوں منا

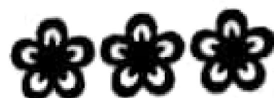
ہر دا خالق مالک اللہ ہر دا رازق اللہ

دے کے جو نہیں پچھتاوندا ہر جا رزق پہچاوندا

رب دی ہر جا شاہی ہے محتاج خدائی

دن ہووے یا اندھیرا ہر جا اہدا ڈیرا

کریں کرم اے دیکھیں بھرم اے
غیراں دے بوہے تے نہ جا
بن منگیاں ہر شئے لائی تیری سوہنی شکل بنائی
بھل گئیوں بندیا بندگی، بندگی دا نام ہے زندگی
رب دے در تے توبہ کر کے
سڑے بخت جگا
اللہ دے در تے آ، تے ویکھی تینوں رنگ لگ جان گے
من لے میری تو صلاح تے ویکھی تینوں رنگ لگ جان گے

نعت رسول ﷺ

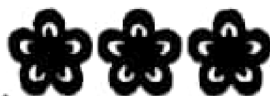
سوہنا جگ توں بدر منیر
ساری دنیا لبھ لویں جا کے لبھنا نہیں ایہو جیا پیر

والیل زلفاں والضحیٰ چہرہ رہ جاندا او تھے ای تک لیندا جیہڑا
رتبھاں نال بنایا رب نے حسن دی ہوگئی اخیر

مسکیناں نوں کھلاون والا یتیماں نوں اوہ کھڈون والا
پیراں تھلے وچھا دے کملی شیماں دا اوہ ویر

سر تے کیویں گٹھڑیاں چا کے دتیاں دعاواں پتھر کھا کے
ساڈے لئی وچ غاراں رو رو ملدی نئیں نظیر

بدل جاندا قبلہ جے رخ نوں موڑ دا
انگلی دے اشارے نال چن پیا توڑ دا
خلق عظیم خدا پیا آکھے مٹھی زباں دی تاثیر
ساری دنیا لبھ لویں جا کے لبھناں نہیں ایہو جیا پیر
جہاناں دی رحمت بن کے آیا
سانوں سوہنے دا امتی بنایا
سارا قرآن وچ شان دے آیا مدنی سراج منیر
ساری دنیا لبھ لویں جا کے لبھنا نہیں ایہو جیا پیر

محمد مصطفیٰ آئے زمانے دی ہوا بدلی
رحمت دی گھٹا آئی بہار آئی فضا بدلی

ہٹایا بت پرستی نوں خدا دا دین سمجھایا
توحید آئی کفر ٹیا حیا آئی ندا بدلی

اٹھائی طائف دی سختی شہید دند بھی ہوئے
بھانویں اوہ مار دے پتھر نبی دی نہ دعا بدلی

رہیا احد احد پڑھدا تے کلمے نوں بھلایا نئیں
امیہ دے ظلم کولوں نہ حبشی دی صدا بدلی

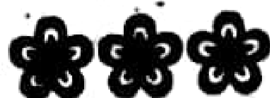
سبھے ناتے سبھے رشتے نہ چھڈیا آقا دا دامن
کفر نے ہار خود من لئی جدوں قسمت خدا بدلی

جو پروانہ رسالت دا سفر تے غار وچ ساتھی
بھانویں موزی رہیا ڈسدا تے صدیق نہ وفا بدلی

ایہہ دشمن جدوں ٹریا سجن بن کے جو کول آیا
عمر دی کول مدنی دے کیویں آ کے نگاہ بدلی

جیہڑا وچ قحط سالی دے کرے تقسیم غلے دی
غنی عثمانؓ سوہنے دی مقدر خواہ مخواہ بدلی

جس نوں رات ہجرت دی سواوے پلنگ تے سوہنا
نہ لایا پچ نہ کوئی تھکیا نہ کوئی ایسی جگہ بدلی

جو فردوس تصور ہیں وہ منظر یاد آتے ہیں
مدینے کے گلی کوچے برابر یاد آتے ہیں

ہواؤں میں اگر کوئی پرندہ رقص کرتا ہے
تو آنکھوں کو مدینے کے کبوتر یاد آتے ہیں

جو لگتا ہے کوئی کنکر بدن پر دین کی خاطر
تو دل کو وادیٔ طائف کے پتھر یاد آتے ہیں

اخوت اور ایثار و محبت جن کا شیوا تھا
ابوبکرؓ و عمرؓ و عثمانؓ و حیدرؓ یاد آتے ہیں

شب ہجرت کا وہ قصہ جو مجھ کو یاد آتا ہے
نبیؐ کے ہم سفر صدیق اکبرؓ یاد آتے ہیں

اساں دل وچ اک نوں وسا لیا
سوہنا پیر اساں مدنی بنا لیا
تو کی جانے آقا دی کیڈی اُچی شان اے
صفتاں کردا سوہنا رب رحمان اے
سد فلکاں تے رب نے بلا لیا
سوہنا پیر اساں مدنی بنا لیا
سمجھ یتیم چھڈ گئیاں سب دائیاں نے
پچھدیاں حلیماں کولوں رفتاراں کیتھوں آئیاں نے
حلیمہ ڈاچی تے سوہنے نوں بٹھا لیا
سوہنا پیر اساں مدنی بنا لیا

جیہڑا وی کمال ویکھاں اوہ بڑا ای پیارا اے
سوال کیتا ابوجہل مٹھی ول اشارہ اے
کلمہ روڑاں نوں آقا نے پڑھا لیا
سوہنا پیر اساں مدنی بنا لیا

طائف دے وچ جو آقا تے بیتی اے
پتھر کھا کے بد دعا نہ کیتی اے
ہدایت اوہناں لئی ہتھاں نوں اٹھا لیا
سوہنا پیر اساں مدنی بنا لیا

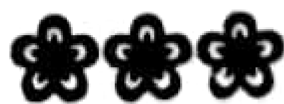
حشر نوں سب دے کم آقا آؤنا اے
امت پیاری لئی سوہنے رب نوں مناؤنا اے

ساڈی بخشش دا آقا ذمہ چا لیا
سوہنا پیر اساں مدنی بنا لیا

قادری تے کرم ہویا سوہنے رب ذوالجلال دا
پھڑا دتا لڑ اللہ آمنہ دے لال دا

توحید دے کے تے شرک توں بچا لیا
سوہنا پیر اساں مدنی بنا لیا

اساں دل وچ اک نوں وسا لیا
سوہنا پیر اساں مدنی بنا لیا

حمد باری تعالیٰ

رحمت دے دروازے کھلے رب دی رحمت دے دروازے
آجاؤ بندیو رحمت لب لو آؤندے پئے آوازے

مریم نوں زکریا نے کوٹھڑی وچ چھپایا
بند کیتا دروازہ نالے باہروں جندرا لایا
آکے ویکھے مریم دے کول پھل رکھے پئے تازے
رحمت دے دروازے

نمرود نے ابراہیم دے تائیں چیجہ وچ سٹایا
اللہ پاک دی رحمت نے اگ نوں گلزار بنایا
نمرودی سارے ویکھدے رہ گئے ہو گئے غلط اندازے

رحمت دے دروازے

کوہ طور تے موسیٰ تائیں شعلہ نظر پیا سی
اپنے ولوں اگ دا بھورا موسیٰ لین گیا سی
اللہ پاک دی رحمت ہوئی رب نبوت نال نوازے
رحمت دے دروازے

حضرت یونس وچ سمندر غوطہ جس دم لایا
قدرت رب دی مچھلی اس نوں لقمہ اک بنایا
یونس معافی منگ لئی کھل گئے رحمت دروازے
رحمت دے دروازے

یعقوب نبی تے یوسف جھلے چالی سال وچھوڑے
رحمت رب دی ہوئی تاں رب آن ملائے جوڑے
اکھاں نوں روشنائی دتی اللہ بے نیازے
رحمت دے دروازے

سرکار جیا سوہنا آیا ہے نہ آؤنا اے
نہ رب نے بنایا اے نہ رب نے بناونا اے
انگلی نوں ہلاوندے نے چن توڑ دکھاوندے نے
سوہنا عرشاں دا چن فلکی آقا دا کھڈونا اے
دن حشر دے ڈولیں نہ بن جانی اے گل تیری
اے وہابی جدوں تینوں آقا گل نال لاؤنا اے
جی کردا اے مرجاواں جس دن دا ایہہ سنیا اے
وچ محشر دے آقا نے دیدار کراؤنا اے
میں آپ تے ماڑا ہاں نسبت نوں میری ویکھو
جہدے ول ہے میری نسبت اوہ عرشاں دا پروہنا اے

میں جگ دیاں پیراں نوں اوہدی جتی توں وار دیواں
ازلاں دیاں لگیاں نوں اساں توڑ نبھاؤنا اے

سارے مرسل اقصیٰ وچ بیٹھے لا کے اڈیکاں نے
جم جم اوہ امام آوے اساں پچھے ای کھلونا اے

دن حشر دے عاصیاں دی کسے وات نہ لینی اے
اکو پیر میرا جس نے سب نوں بخشونا اے

مخدوم توں چھڈ سارے جنے پیر جہاں دے نے
اکو پیر محمد نے کم تیرے آونا اے

جناں تے ہوئیاں نظراں ایسے انسان دیکھے
بتاں نوں پوجن والے پڑھ دے قرآن دیکھے

جناں انساناں دی تے یارو ایسی گل نئیں کر دے
ویکھے رکھ آ کھا مندے پتھر پانی تے تر دے
نالے آقا نال گلاں کر دے حیوان دیکھے
بتاں نوں پوجن والے پڑھ دے قرآن ویکھے

سارا کجھ چھڈ کے پکیاں آقا دے نال لائیاں
ملک حبش دے حبشی شاناں کمال پائیاں
کعبے دی چھت تے چڑھ کے پڑھدے اذان ویکھے
بتاں نوں پوجن والے پڑھدے قرآن ویکھے

ستا اے جتھے قادری سوہنا محبوبؐ رب دا
سارے ملکاں دے وچوں سوہنا ملک عرب دا
بھانویں لکھ پھر کے کوئی سارا جہان ویکھے
بتاں نوں پوجن والے پڑھ دے قرآن ویکھے

جناں تے ہوئیاں نظراں ایسے انسان ویکھے
بتاں نوں پوجن والے پڑھ دے قرآن ویکھے

فکرِ آخرت

تیرا بندیا قبر ٹھکانا
تیں مڑ کے کوئی نئیں آنا

ہیں توں راہ گیر مسافر ٹر ونجنا ای اک دن آخر
تو چھیتی ہے ٹر جانا تیئں مڑ کے کوئی نئیں آنا

تیرا بندیا قبر ٹھکانا
توں ٹیاں وچ رل ویسیں بس یاراں نوں بھل ویسیں
تینوں چھیتی ہے دفنانا تیں مڑ کے کوئی نئیں آنا
تیرا بندیا قبر ٹھکانا

تینوں لگدے آپ نویسن . تیری ونج کے قبر بنیسن
تینوں چھیتی ہے دفنانا تیں مڑ کے کوئی نئیں آنا
تیرا بندیا قبر ٹھکانہ
گلاں ساڈیاں یاد کریسیں توں جد کدی محفل چہ آویں
پیا آکھے قادری نمانا تیں مڑ کے کوئی نئیں آنا
تیرا بندیا قبر ٹھکانا
تیں مڑ کے کوئی نئیں آنا

ایسا مالک کوئی نہیں ہے جیسا رب تعالیٰ ہے
کوئی نہیں ہے محبوب ایسا جیسا کملی والا ہے
دنیا کہتی ہے کہ حلیمہ نے نبی کو پالا ہے
میں کہتا ہوں کہ میرے نبی کو میرے خدا نے پالا ہے
دیکھنے والوں نے دیکھا ہے وہ منظر بھی آنکھوں سے
ستر پینے والے ہیں اور دودھ کا ایک پیالہ ہے
میرے نبیؐ چاند کو دیکھو اور ستارے صحابہؓ ہیں
ان تاروں میں ایک چمکتا حبشی رنگ کا کالا ہے
روضہ اطہر حجرہ امی عائشہ ٹکڑا ہے وہ جنت کا
جس میں نبی ہیں صدیق وعمر ہیں ایک سے ایک نرالا ہے

اپنی بخشش اپنی بھلائی کا یہ کام نکالا ہے
اپنے نبی کے گن گاتا ہوں جب سے ہوش سنبھالا ہے
ایسا مالک کوئی نہیں ہے جیسا رب تعالیٰ ہے
کوئی نہیں ہے محبوب ایسا جیسا کملی والا ہے

آجا بندیا رب نو منا لے

کر لے توبہ کر لے توبہ اینویں زندگی نہ تو گال

رب دے سوا کوئی نئیں دکھ دیوے جو ٹال

دنیا ساری فانی، ہمیشہ نئیوں رہنی جوانی

جے کر چنگے عمل کماویں تیرا ہو جاوے بیڑا پار

وچ قبر دے بڑا ہنیرا کوئی نہیں اوتھے ساتھی تیرا

سچی توبہ کر لے بندیا ایویں زندگی نہ تو گال

اللہ پاک نوں داتا من لے اک رب سوہنے دا پلہ پھڑ لے

ہر جگہ تے سر نہ جھکا ڈب جائیں ادھ وچکار

ہن میں اپنی گل مکانواں اپنا توانوں نمبر لکھاواں

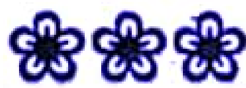
0300-7959711

سوہنے محمدؐ ورگا حسن و جمال کوئی نئیں
اللہ دی قسم جگ تے ملدی مثال کوئی نئیں

جگ تے بہاراں آئیاں رب دا حبیب آیا
دکھیاں بیماراں لئی اوہ بن کے طبیب آیا
ایڈیاں شاناں والا آونا ہن لال کوئی نئیں
اللہ دی قسم جگ تے ملدی مثال کوئی نئیں

اجڑے وساون والا روندے ہساون والا
دائی حلیمہ دے اوہ بھاگ جگاون والا
رب نوں مناون والا ایڈا جیدار کوئی نئیں
اللہ دی قسم جگ تے ملدی مثال کوئی نئیں

سوہنا نورانی مکھڑا چن شرماوندا
انگلی ہلا وے چن ٹکڑے ہو جاوندا
ایڈا شاناں والا آونا ہن لال کوئی نئیں
اللہ دی قسم جگ تے ملدی مثال کوئی نئیں
سوہنے محمدؐ ورگا حسن وجمال کوئی نئیں
اللہ دی قسم جگ تے ملدی مثال کوئی نئیں

عظمتِ ماں

ظالم نے اوہ پتر جیہڑے ماں نوں ستاوندے نے
رب کولوں کدی وی نجات نئیں پاوندے نے

گالاں دیویں ماں نوں ہوش کر نکمیا
اں نوں توں دھکے دیویں جنیں تینوں جمیا

اکھاں نال ویکھی میں عجیب کہانی اے
بیٹے کولوں مریندی ویکھی ماں نمانی اے

آپ سوندا بیڈ تے تے ماں کتھے ستی اے
ہوی پچھے لگ کے تے ماں نوں آکھیں کتی اے

مل جائے گی بیوی تینوں لبھنی ناں ماں اے
بھیناں نال پیار رکھ اپنی تھاں اے

اشارے کر بیوی نوں ماں نوں کٹاوندے نے
ایہو جنے رشتے کدی پھر نہ آوندے نے

جیہڑی وی اولاد اپنی ماں نوں ستاوے گی
جنت دی ہوا اوہنوں کدی وی نہ آوے گی

میری نہیں بات آقا خود فرماندے نے
مانواں جندیاں مرجان آنسو پئے بہاندے نے

ٹر گئی ماں، توں بڑا پچھتاویں گا
ظفر وانگوں ماں نوں توں کدی نہ بھلاویں گا

ظالم نے اوہ پتر جیہڑے ماں نوں پئے ستاوندے نے
رب کولوں کدی وی نجات نئیں پاوندے نے

وَاَجْمَلُ مِنْكَ لَمْ تَرَقَطُّ عَيْنِيْ
وَاَحْسَنُ مِنْكَ لَمْ تَلِدِ النِّسَآءُ
خُلِقْتَ مُبَرَّءً مِنْ كُلِّ عَيْبٍ
كَاَنَّكَ قَدْ خُلِقْتَ كَمَا تَشَآءُ

روشن . چہرہ قد کاٹھ بنتر بناوٹ
ختم ہوگئی سوہنے محمدؐ تے سجاوٹ

کسے ماں نے ایہو جیہا سوہنا نئیں جنیا
جیویں اپنی مرضی مطابق ہے بنیا

حسن و نفاست دے پھلاں دا سہرہ
واہ سبحان اللہ محمدؐ دا چہرہ

نقش کلا کلا اللہ، نہ کوئی ثانی نہ ہمسر نہ ہم پلہ
ماشاء اللہ، ماشاء اللہ، ماشاء اللہ

مصور نے بس انتہا کر سٹی
بڑی ریجھ دے نال تصویر کٹی

حسیناں جمیلاں دا منہ موڑ دتا
محمد بنا کے قلم توڑ دتا

نازک نرم پلکاں پیراں دیاں اڈیاں
بناون والے نے حداں کر چھڈیاں

ہتھیلیاں بھاریاں لمیاں کلائیاں
ریجھاں دے نال قدرت نے گھڑ گھڑ بنائیاں

جسم سی جلد تے پینیدا بھرم سی
کہ ریشم دے نالوں زیادہ نرم سی
حدوں ود کے نرم نازک رخسارے
نہ بہتے ای ہلکے نہ بہتے ای بھارے
جیویں ماہِ کامل پیا لاٹاں مارے
اصحابیاں دیاں اکھاں نے لٹ لئے نظارے
جے چہرہ منور میں خود آپ تکدا
میں ویںداں ای رہندا نہ اکدا نہ تھکدا
مصور نے بس انتہا کر ستی
بڑی ریجھ دے نال تصویر کٹی
حسیناں جمیلاں دا منہ موڑ دتا
محمدؐ بنا کے قلم توڑ دتا

جس دم شیر اٹھایا پنجہ، طاقت رہی نہ کائی
میں اصحاب رسول اللہ دا، اتنی بات سنائی

واہ سبحان اللہ جد اس نے سوہناں نام سنایا
الٹا شیر سلامی ہو کر قدماں دے وچ آیا

اتنا ادب درندے کیتا سن کے نام گرامی
جلدی سر قدماں وچ دھریا جیویں مرید سلامی

کتنی دیر سر قدماں پر ہو قربان ٹکایا
جس دم سر قدماں تھیں چایا خدمت اندر آیا

بات کرن دی طاقت نئیں کوئی، جو کچھ عرض سناوے
ادبوں منہ وچ پکڑیا دامن، راوی ذکر لیاوے

اگے ہو کے اس دے ٹریا کر کے ادب تمامی
رستے اوپر پہنچا کر اس نوں ہویا فیر سلامی

اتنا قدر نبی دا جانن سب حیوان نمانے
اے انساناں اہل ایماناں کر کچھ ہوش ٹکانے

ادب لحاظ نبی دے کولوں شیر ہوون قربانی
احکام شرعی دا انکار کرنا نئیں مسلمانی

ساریاں رسولاں وچوں آمنہ دے چن دا، جتھے کتھے دسے شان وکھرا
اللہ اللہ کڈی اچی شان حضور دی، جس نال رب دا ہے پیار وکھرا

پہلے پہلے آمنہ دی جھولی نور و نور سی
دائیاں وچوں حلیمہؓ سعدیہ مسرور سی
جنوں اے جلوے جمال دے نصیب سی
اکھاں نے ڈٹھا حسین چہرہ وکھرا

ساریاں رسولاں وچوں آمنہ دے چن دا، جتھے کتھے دسے شان وکھرا

انگلی ہلاوے توڑے چن آسمان دا
رب کولوں ملیا معجزہ قرآن دا
پتھراں حضور دیاں دتیاں گواہیاں نے
ساڈے حصے آیا سوہنا وکھرا

ساریاں رسولاں وچوں آمنہ دے چن دا، جتھے کتھے دسے شان وکھرا

جناں جناں راہاں اتے پیندا گیا پھیرا اے
گیا گمراہی والا ہٹ دا اندھیرا اے
لگے جس مٹی اتے قدم حضور دے
خوشبو دا آوے مہکار وکھرا

ساریاں رسولاں وچوں آمنہ دے چن دا، جتھے کتھے دسے شان وکھرا

جتھے جتھے لگا پیارے دے لباں دا لعاب اے
اوتھوں اوتھوں پیڑ گئی ہٹ دی شتاب اے
اکھ آئی علیؓ دی، اڈی غار دے رفیق دی
ملیا دوہاں نوں دلدار وکھرا

ساریاں رسولاں وچوں آمنہ دے چن دا، جتھے کتھے دسے شان وکھرا

جناں دے نصیب وچ سنگت حضور دی
اوہناں نوں نہ پچھ ہوسی کسے وی قصور دی
جناں لئی دتیاں قرآن نے بشارتاں
ستیاں وی ملیا ساتھ وکھرا
ساریاں رسولاں وچوں آمنہ دے چن دا، جتھے کتھے دسے شان وکھرا

